

рина заповѣдалъ на своитѣ звяроподобни заптиета да отрѣжатъ главитѣ на нѣколко възстанници, и да ги донесжтъ тукъ въ Тѣрново. Заповѣдано и извршено. Тогава напжлнятъ единъ чуваль съ отрязани глави на възстанници (между които е была и главата на Хаджи Димитра) и ги донасятъ тукъ въ Тѣрново за да ги видятъ Тѣрновецитѣ, и вече да не смѣятъ да се бунтуватъ противъ тѣхния владѣтель Султанъ-тъ. Колко сж были излжгани бѣднитѣ и совсѣмъ глупави Турци!! Тѣ не си мисли-ли вижда се че съ това си звѣрско дѣло, ѣще по много възбуждатъ отчаянатж умразж на Бжлгаритѣ кжмъ себе си, както и дѣйствително се и оказа въ по отсетнитѣ години. А че Х. Димитра дѣйствително го убихж при хладния изворъ (Буздуджа) на мѣстността между Шипка и Енина, близо при Казанлжкъ, служи и това за доказателство, че слѣдъ разбиваньето на Х. Димитровата Дружина, Духовенството отъ Казанлжкъ се распорядило да се погребятъ тѣлата на избититѣ злочести възстанници; и като ги погребвали, единъ священникъ забѣлѣжилъ: че на ржката на едного то имало означени и забѣлѣжени двѣ голѣми пжрвоначални букви. Х. Д. т. е. Хаджи Димитръ.—

Да разкажимъ при това и за Котлянецъ-тъ, за когото по горѣ спомѣняхми, който презъ есеньта на 1868 година дохожда при мене въ Болградъ, и ми разказа: че е былъ за едно съ Х. Димитровата дружина, и като Кжръ Сердарина ги нападналъ ненадѣйно съ 200 башибозуци въ Балканската долина близо при Шипка, той успѣлъ да избѣгни съ малко нѣкои свои другари. Ами Х. Димитръ живъ ли е? попитахъ го азъ, не зная ми отговори, само това зная прибави той, че Х. Димитра го злѣ наранихж при Буздуджа.—